

360. Dexia- dictee

De poolexpeditie

Waar is de tijd dat poolreizigers in pompeuze kajuiten met lambriseringen van cipressenhout en geciseleerd koperwerk, neergevlid in met velours beklede fauteuils, tuurden naar gecraqueleerde kompassen? Vandaag zetten de eenentwintigste-eeuwse globetrotters koers naar de Noord- of de Zuidpool in super-de-luxe hightechcatamarans.

Op reclame-inkomsten gedijende tv-zenders en websites berichten dan dag in, dag uit over de semiwetenschappelijke prestaties van de onversaagde zeelieden, met wie ze contact houden via een geüpgradede radiopost die het te elfder ure soms laat afweten. De bijkans gehypte expeditie van Alain Hubert verdient nochtans terecht de aandacht.

In de voetsporen van illustere voorgangers peilt de relaxte maar consciëntieuze bemanning in door sneeuwstormen geteisterde contreien de bodem van het Antarctische continent met alle risico's van dien. Gehuld in moonboots en thermisch ondergoed trekt het team eropuit op zoek naar idyllische uitzichten.

Bij tijd en wijle hebben de co-equipiers het Spaans benauwd bij de gênante gedachtesprong dat de mens deze feeëriek taferelen naar de verdoemenis helpt door naar hartenlust te pollueren. Tot sint-juttemis wachten om dit o zo spectaculaire natuurschoon van de ondergang te redden, is misdadig. Een vrolijk voorbijwaggelende frêle pinguïn gunt de pottenkijkers geen blik. Hij accelereert en geeft de westerse bangeriken het nakijken.